

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Průchy a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobkyně: **I. B.**, zastoupená advokátem JUDr. Petrem Košťálem, se sídlem Střelecká 26, Příbram II, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, č. j. 1 Ad 43/2011 – 34, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 29. 11. 2011, č. j. 1 Ad 43/2011 – 34, **se z a m í t á**.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) brojila proti rozsudku Městského soudu v Praze (dále jen „městský soud“) ze dne 29. 11. 2011, č. j. 1 Ad 43/2011 – 34 (dále jen „napadený rozsudek“), jímž městský soud zamítl žalobu stěžovatelky proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 3. 2011, č.j. 2011/3642/424 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl stěžovatelčino odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí Úřadu práce v Příbrami ze dne 21. 12. 2010, č.j. PBA-5192/2010-D, kterým byla stěžovatelka ode dne 14. 4. 2010 vyřazena z evidence uchazečů o zaměstnání z důvodu nesplnění podmínky pro zařazení a vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání (konkrétně v důsledku denního studia na střední škole).

V kasační stížnosti podané z důvodu nezákonnosti napadeného rozsudku [§ 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“)], stěžovatelka mj. požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Svou žádost odůvodnila tím, že vzhledem k výši podpory v nezaměstnanosti (19 179 Kč), kterou by měla za období od 14. 4. 2010 do 31. 7. 2010 vrátit úřadu práce, by tato povinnost znamenala pro stěžovatelku těžkou újmu v jejím ekonomickém životě. Přiznání odkladného účinku by se přitom nedotklo nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a ani by nebyl v rozporu s veřejným zájmem.

Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelčin návrh **není důvodný**.

Podle ustanovení § 107 s. ř. s., nemá kasační stížnost odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Přitom se přiměřeně použije ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s.. Podle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. ve znění zákona č. 303/2011 Sb. účinného od 1. 1. 2012 soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky

rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (viz k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 2. 2012, čj. 1 As 17/2012, přístupné na www.nssoud.cz).

Podle § 73 odst. 3 s. ř. s. se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí. Podmínky přiznání odkladného účinku kasační stížnosti již ve své judikatuře Nejvyšší správní soud několikrát vyložil. Obecně lze konstatovat, že Nejvyšší správní soud vnímá možnost přiznání odkladného účinku jako určitou výjimku z pravidla, že kasační stížnost nemá odkladný účinek ze zákona a rozhodnutí krajského soudu napadená kasační stížností jsou tak v zásadě pravomocná a vykonatelná.

Nejvyšší správní soud zvážil konkrétní okolnosti případu a dospěl k závěru, že přiznání odkladného účinku v této věci není opodstatněné. Jak vyplývá ze samotného napadeného rozhodnutí žalovaného (resp. jeho poučení vycházejícího z ustanovení § 143 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti, ve znění pozdějších předpisů), odvolání proti rozhodnutí úřadu práce o vyřazení uchazeče z evidence uchazečů o zaměstnání nemá ze zákona odkladný účinek. Stěžovatelka přiznání odkladného účinku nenavrhla ani ve fázi žalobního řízení před městským soudem. To znamená, že účinky předběžně vykonatelného prvostupňového rozhodnutí úřadu práce (tzn. vyřazení stěžovatelky z evidence uchazečů o zaměstnání) nastaly ke dni oznámení prvostupňového rozhodnutí stěžovatelce, tzn. 23. 12. 2010, a to zpětnou platností ke dni 14. 4. 2010 (tzn. od počátku její evidence jako uchazečky o zaměstnání), kdy stěžovatelka podle názoru Úřadu práce v Příbrami nesplňovala podmínky pro vedení v evidenci uchazečů o zaměstnání z důvodu svého denního studia. Od této doby účinky prvostupňového rozhodnutí trvají, přičemž na ně nemělo žádný vliv ani podání odvolání, zamítavé rozhodnutí o odvolání, ani podání žaloby, které ze zákona rovněž nemá odkladný účinek.

Nejvyšší správní soud dále podotýká, že odkladný účinek přiznaný kasační stížnosti směřující proti napadenému rozsudku by měl vliv primárně na vykonatelnost tohoto rozsudku, jímž v této věci byla zamítnuta žaloba stěžovatelky, nikoliv však na předběžnou vykonatelnost samotného správního rozhodnutí, které je předmětem přezkumu ve správním a soudním řízení. Eventuální přiznání odkladného účinku kasační stížnosti by tak v této věci ze své povahy nemohlo zvrátit důsledky absence odkladného účinku v odvolacím řízení proti prvostupňovému rozhodnutí asistovat tak účinky vyškrtnutí stěžovatelky z evidence uchazečů o zaměstnání, které již bylo realizováno (viz k tomu obdobně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2009, č. j. 5 As 69/2009 - 75 (přístupné na www.nssoud.cz).

Argumentuje-li stěžovatelka tím, že jí vznikla povinnost vrátit Úřadu práce ČR částku 19 179 Kč z titulu přeplatku na podporu v nezaměstnanosti vzniklého v období 14. 4. 2010 do 31. 7. 2010, pak je zapotřebí zdůraznit, že tato povinnost není v posuzované věci předmětem přezkumu. Přezkoumávané rozhodnutí žalovaného potvrzující vyřazení stěžovatelky z evidence uchazečů o zaměstnání představuje pouze podklad pro další stanovení povinnosti vrátit přeplatek na podporu v nezaměstnanosti ve smyslu ustanovení § 55 odst. 2 a 3 zákona č. 435/2004 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2010, o níž se rozhoduje samostatně. Samotné napadené rozhodnutí žalovaného tak přímo nezpůsobuje stěžovatelce „nenahraditelnou“ (do 31. 12. 2011) či „těžkou“ ekonomickou újmu ve smyslu § 73 odst. 2 ve spojení s § 107 s. ř. s., jak v kasační stížnosti tvrdí.

V posuzované věci Nejvyšší správní soud shledal, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nejsou naplněny. Proto rozhodl, jak je ve výroku uvedeno.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2012

JUDr. Petr Průcha
předseda

senátu